ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Матеріали

55-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

21 – 22 лютого 2024 року
м. Полтава

УДК 378 (083.97)

А 43

Редакційна колегія:

Дорошенко Андрій, начальник навчального відділу, к.е.н., доцент

Бурлака Олена, методист навчального відділу

Браславець Тетяна, керівник виробничої практики навчального відділу

Ком’ютерний набір – автори тез

Комп’ютерна верстка – Цись Карина

Відповідальність за правильність наведених статистичних даних, фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез

Актуальні питання забезпечення якості вищої освіти : матеріали 55-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів. Полтава : ПДАУ, 2024. 250 с.

Неформальна освіта у досягненні результатів навчання освітніх компонентів у закладі вищої освіти
Воронько-Невіднича Тетяна, Собчишин Віталій, Баган Надія……..……. 94
Новаторські підходи до візуалізації інформації в освітньому процесі
Волкова Неля, Світлична Алла, Михайлова Олена…….……..…… 96
Організаційні заходи дистанціного навчання у ВНЗ в умовах воєнного стану
Писаренко Світлана…….……... 98
Особливості викладання навчальної дисципліни Технології захисту інформаційних систем в режимі on-line
Одарущенко Олег, Одарущенко Олена, Поночовний Юрій……..……... 100
Особливості використання сучасних цифрових технологій у сфері вищої освіти в умовах воєнного стану
Іщейкін Тимур, Вороніна Вікторія……..…… 101
Особливості застосування Microsoft Teams в освітньому процесі при підготовці студентів-юристів
Кальян Олександр, Стрілець Богдан……..…… 104
Оцінка ефективності впровадження інформаційних систем та технологій в систему забезпечення якості вищої освіти: виклики та перспективи
Флегантов Леонід, Протас Надія, Яковлєва Оксана…….…… 106
Психологічна стійкість викладача вищого навчального закладу в умовах воєнного стану
Шупта Ірина……..……..……. 107
Розвиток цифрових компетентностей науково-педагогічних працівників: проблеми та перспективи
Чернікова Наталія, Долина Роман, Жадан Олег……..…… 111
Роль викладача в забезпеченні якості вищої освіти
Вакуленко Юлія, Петренко Максим, Дегтярьова Лариса…….…… 114
Роль інноваційних підходів у забезпеченні якості освіти в галузях економіки, управління, права та інформаційних технологій
Лесик Наталія…….…..... 116
Роль цифрової освіти у підготовці фахівців для аграрного виробництва
Волкова Неля, Даниленко Вікторія, Петренко Максим……..…….. 118
Синдром FoMO в системі управління потенціалом особистості
Зось-Кіор Микола, Головач Сергій, Черних Богдан…….. 120
Сучасні освітні технології як засіб удосконалення якості вищої освіти
Щетініна Тетяна, Гавриленко Ліана……..…. 121
Тенденції та перспективи розвитку системи вищої освіти України в умовах дії воєнного стану
Іщейкін Тимур, Вараксіна Олена……..…….. 123
Тренди вищої освіти в Україні
Дядик Тетяна, Загребельна Ірина……..…….. 125
Якість освіти – головна конкурентна перевага вишу
Вороніна Вікторія, Вараксіна Олена, Іщейкін Тимур…….…
127

ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Використання ліцензованого програмного забезпечення при викладанні вибіркових дисциплін з Основ правил дорожнього руху та організації робіт з забезпечення безпеки дорожнього руху в агропідприємствах
Ляшенко Сергій, Лавренко Володимир…… 130
Зміст, структура та етапи формування дослідницьких умінь майбутніх фахівців АПК
Антонець Анатолій, Оніпко Валентина, Япринець Тетяна…….…… 131
Комп'ютер у навчальному процесі... Чи так вже це нагально?!
Іванов Олег……..…….. 133
Методологічний аспект оцінки якості вищої освіти
Дрожчана Ольга……..…….…... 135

завдання, групові проєкти та портфоліо. Важливо також забезпечити чіткі критерії оцінювання. Необхідно розробляти стратегії активної взаємодії та спілкування зі студентами в онлайн-середовищі. Використання відеоконференцій, форумів, електронної пошти та групових чатів у месенджерах дозволяє забезпечити ефективну комунікацію.

Онлайн-освіта в галузі захисту інформаційних систем має великий потенціал для глобального навчання та спільного дослідження. Важливо розвивати нові формати навчання та сприяти міжнародній співпраці для обміну кращими практиками.

Аналіз проведених досліджень та накопичений практичний досвід свідчать про успішність викладання навчальної дисципліни «Технології захисту інформаційних систем» в онлайн-форматі. Важливо продовжувати дослідження та адаптацію методик для оптимізації навчального процесу. Для досягнення високих результатів навчання в онлайн-середовищі важливо сприяти співпраці викладачів, студентів та адміністрації. Тільки спільні зусилля дозволять ефективно впроваджувати нові технології та забезпечувати високий рівень підготовки фахівців в галузі кібербезпеки.

Список використаних джерел:

1. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : Закон України від 5 лип. 1994 р. № 80/94-ВР. URL : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80. (дата звернення: 01.02.2024).

2. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України URL : https://cip.gov.ua/ (дата звернення: 01.02.2024).

3. Комплексні системи захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : навч. посіб. / В. Д. Козюра та ін. Ніжин : ФОП Лук'яненко В. В., ТПК «Орхідея», 2019. 144 с.

4. Комплексні системи захисту інформації : навч. посіб. / Яремчук Ю. Є., Павловський П. В., Катаєв В. С., Сінюгін В. В. Вінниця : ВНТУ, 2017. 120 с.

5. ДСТУ ISO/IEC 27001:2015. Інформаційні технології. Методи захисту системи управління інформаційною безпекою. Вимоги. [Чинний від 2015-06-27]. Київ, 2015. 24 с. (Інформація та документація).

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Іщейкін Тимур, к. е. н., доцент
Вороніна Вікторія, к. е. н., доцент

Розпочата 24 лютого 2022 року повномасштабна військова агресія РФ проти України стала новим випробуванням для системи вищої освіти України після закінчення пандемії COVID-19. Для освітньої сфери України цей виклик став ще й своєрідним «вікном» нових можливостей, прискоривши давно назрілі трансформаційні зміни в освіті. У першу чергу мова йде про широке впровадження та застосування цифрових технологій та дистанційних платформ

у навчальному процесі, зокрема проведення онлайн навчальних занять. Але перспективи трансформації освіти не обмежуються тільки зазначеними напрямами. Необхідно зосередити додаткову увагу також на розвитку та впровадженню неформальної та інформальної освіти, а також розробці механізму визнання її результатів у системі формальної освіти. На разі апробуються та широко впроваджуються сучасні методи навчання з використанням цифрових технологій [1].

Одним із трендів розвитку сучасної освіти є запровадження моделі «освіти впродовж життя» (lifelong learning), яка б давала можливість людині застосовувати й вдосконалювати свої уміння й фахові навички у відповідності із потребами національної економіки та ринку праці. Зазначена модель складається з наступних елементів:

- неформальна освіта (тренінги, воркшопи та ін.);
- дистанційна освіта (у відповідності до організації навчального процесу);
- онлайнова освіта (з використанням цифрових технологій);
- змішана освіта (використання традиційних та електронних засобів навчання).

В інноваційній економіці для досягнення успіху, людина повинна отримувати нові знання та опановувати нові компетенції навіть, якщо вони ще не отримали широкого використання у суспільстві. На сьогодні у світі формується економіка знань і глобальні процеси мають безпосередній вплив на розподіл ринку праці, збільшуючи залежність вдалого пошуку роботи та професійного зростання людини від набутого нею людського капіталу, у процесі накопичення та отримання якого одну із провідних ролей відіграють рівень і якість освітніх послуг.

Розвиток цифрових навичок, опанування сучасних інформаційних систем та комунікаційних технологій (ІСКТ) для школярів, здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників є вкрай актуальною потребою, яка допоможе розвинути критичне мислення, здатності до самостійних аргументованих суджень, умінню навчатися протягом життя. Впровадження ІСКТ створює нові можливості для реалізації нових освітніх проектів, але для цього необхідно опановувати та розвивати цифрові компетенції. ІСКТ, зокрема, удоступнюють освіту, урізноманітнюють форми її отримання, забезпечують безперервність освіти впродовж життя, розвиток особистісно орієнтованого навчання тощо.

Важливим ресурсом для модернізації системи освіти, а особливо через спричинені війною проблеми, є розвиток неформальної освіти. Закон України «Про освіту» вже містить в собі основи для розвитку неформальної освіти та апробації її результатів – на разі ж важливим є завдання законодавчого визначення конкретних механізмів для цього процесу. Закон України «Про освіту» (стаття 9) виділяє серед інших форм освіти такі форми освіти як: дистанційна, мережева та екстернатна [2]. Найефективніша їх реалізація можлива тільки за умови високого рівня діджиталізації освітнього процесу, а для цього повинні розвиватися три напрями: законодавчий, методичний та інфраструктурний. Лише за умови їх синергії можна досягти бажаного результату.

Розвиток онлайн-курсів є важливим напрямом удосконалення освітнього поля в умовах необхідного збереження та відновлення традиційної освітньої інфраструктури. Україна вже має певні надбання в даній сфері. Досить вдалим є суспільний проєкт масових відкритих онлайн-курсів Prometheus, що має власну онлайн-платформу. Заснований 2014 р., Prometheus сьогодні має понад сотні тисяч користувачів та пропонує слухачам десятки безкоштовних онлайн-курсів за різноманітними напрямами: зовнішньоекономічна діяльність, історія України, підприємництво, основи державної політики, соціологія, психологія, IT-технології, та багато інших [3]. До читання курсів залучені як фахівці-практики, представники відомих міжнародних та українських компаній (Microsoft, Нова Пошта, McDonald's тощо), так і науково-педагогічний персонал провідних закладів вищої освіти України (КНУ ім. Тараса Шевченка, НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського», ХНУ ім. Каразіна, Національний університет «Києво-Могилянська академія тощо). Діє також проєкт EdEra (Educational Era), що створює онлайн-курси та освітній контент широкого спектра.

Досі не вирішено проблему визнання кваліфікацій, здобутих за допомогою онлайн-освіти. Не визначено на ринку праці і цінність отриманих на різноманітних платформах сертифікатів за результатами проходження масових онлайн-курсів. Провідні навчальні заклади та роботодавці разом із державними органами освіти повинні напрацювати механізми сертифікації для визнання результатів онлайн-освіти.

Зараз, коли продовжується повномасштабна збройна агресія РФ проти України, вкрай важливою є співпраця вітчизняних наукових установ та підприємств військово-оборонного комплексу. В умовах зовнішньої повномасштабної збройної агресії військово-політичне керівництво держави потребує високоякісних наукових, аналітичних та прогнозних напрацювань. Окремим напрямом наукового й технологічного розвитку держави повинно стати забезпечення створення таких розробок, передусім в інтересах національної безпеки України.

Список використаних джерел:

1. Плинокос Д. Д., Коваленко М. О. Неформальна освіта: теоретичні аспекти і наукові підходи. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. 2016. Вип. 29.* С. 53 – 60. URL : https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFi leId/335421.pdf (дата звернення: 01.02.2024).

2. Про освіту : Закон України від 05 вересн. 2017 р. № 2145-VIII. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19 (дата звернення: 01.02.2024).

3. Prometheus – Найбільша платформа онлайн-курсів в Україні. URL : https://prometheus.org.ua/ дата звернення (02.02.2024).